

Posudek vedoucího diplomové práce

Vasylyna Kharchevka - Jevgenij Zamjatin: „MY“ , komplexní scénografické řešení

Vasylyna studuje magisterský program od roku 2014. Během celého studia patřily její práce vždy k nejvýraznějším. Ve všem co vytvořila, hrál důležitou roli společenský akcent a kritická reflexe současnosti, podmíněná i jejím kulturním zázemím a historickou zkušeností.

K výrazným projektům patřil Ionescův „Nosorožec“, Voltairův „Candide“ (pro repliku barokního divadla ve Valticích), krátké hry M. Maeterlincka „Vetřelkyně“, „Slepí“, „Smrt Tentagilova“ a scénografie pro hru B. Pečejkina „Kafka“.

Jako téma své diplomní práce si vybrala dramatizaci románu Jevgenije Zamjatina „My“. Tato antiutopická politická science fiction patří mezi nejzávažnější díla tohoto žánru, jako jsou „Farma zvířat“ „1984“ Georga Orwella, „Konec civilizace“ Aldonse Huxleyho, „451 stupňů Fahrenheita“ Raye Bradburyho nebo „Mechanický pomeranč“ Anthony Burgesse. Nejnovější a nejsugestivnější je dílo Michela Houellebecqua „Podvolení“ o vítězství politického Islámu ve Francii 2031. Řada těchto románů má své dramatické zpracování ať už jako film nebo jako divadelní inscenace. Spojuje je z dnešního pohledu řada problémů a úskalí zejména, pokud jde o vizuální podobu. Ať tato zpracování vznikla před lety, nebo až ve 21. století, velmi rychle zastarávají a působí jako nostalgické retro. Bude to asi tím, že se naše temné vize o světlých zítřcích se současným stavem světa rychle proměňují. Antiutopie tohoto typu mohou vznikat jenom ve svobodné společnosti a ne v autokratických diktaturách typu Kimovi Severní Koreje nebo Iránu ajatoláhů.

Román Zamjatina je ale výjimkou, podmínky vzniku neměly daleko k „Jednotnému státu“ se svým „Dobroditelem“. Toto historické pozadí popisuje Vasylyna ve svém textu velmi sugestivně. Kultivovaný text přináší celou řadu přínosných úvah o symbolizmu i Ruské avantgardě.

Přítomnost určitě retro atmosféry je poznatelná i v projektu Vasylyny. Ústřední objekt připomíná Tatlinovu „Věž III. internacionály“ a poschodové „buňky“ Piscatorovo politické divadlo. Je to poučené, inteligentní, ale ne příliš překvapivé řešení. Koncepce je pečlivě vypracovaná a zdůvodněná, má ale některé problémy. Komunikace mezi poschodími a jevištěm a v obraze 8 vzdálenost intimní situace v „buňce“ od diváka je příliš velká. Řada věcí osvětlí diskuse nad půdorysem a maketou během obhajoby.

Práci považuji za velmi kvalitní a doporučuji jí k obhajobě. Navrhuji hodnocení „B“.

Prof. Jan Dušek